

نامه سرگشاده

”کمیته اقدام برای آزادی زندانیان سیاسی - حقیقتی در ایران“

خطاب به کلیه مبارزان و سازمانهای مدافعان حقوق بشر در جهان

در پی حلم حکومیت ایران در اجلس سالانه ی سازمان ملل که محصول محاسبات سیاسی و توازن قوای بین المللی بود و نه ناظر بر استمرار نقض حقوق بشر طی سال گذشته در کشور ما و با توجه به غیاب گزارشگر ویژه در سال جاری، موقعیت زندانیان سیاسی ایران میتواند، بیش از پیش، مورد مخاطره قرار گیرد.

”کمیته اقدام برای آزادی زندانیان سیاسی - حقیقتی در ایران“ ضمن ابراز خرسندی و استقبال از آزادی بخشی از زندانیان حقیقتی - سیاسی در ایران (از طیف نیروهای ملی - مذهبی و نهضت آزادی)، بدینسیله مراتب نگرانی خود را نسبت به سرنوشت سایر زندانیان سیاسی اعم از روزنامه نگران، مبارزان سیاسی و بویژه فعالین جنبش دانشجویی اعلام میدارد.

هم اکنون وضعیت برخی از زندانیان همچنان نامشخص است : از میان دانشجویان آقایان احمد باطی، برادران محمدی (اکبر و منوچهر)، محمد مرّدّهی، حمید جعفری و علی افشاری، و از میان روزنامه نگاران، پژوهشگران و شخصیت های سیاسی، آقایان احمد قابل، حسن یوسفی اشکوری، سیامک پورزند، عبدالله نوری، عمار الدین باقی، اکبر گنجی و خسرو کردپور، آقایان سعید صدر و خلیل رستم‌خانی (دو تن از مترجمان کنفرانس برلین)، و تعدادی از زندانیان ازیارفته ی گذشته مانند آقایان علی تهرانی، حسن حوري، کریم جوکشت، احمد غیاثی و عبدالله بیnarوند، همچنان شرایط شوار زندان را تحمل می کنند. لیستی از اسامی ده ها تن از این زندانیان بر روی صفحه ی اینترنیتی کمیته ی ما در دسترس عموم قرار دارد.

”کمیته اقدام برای آزادی زندانیان سیاسی - حقیقتی در ایران“ ضمن ابراز قدردانی نسبت به کلیه ی تلاش های تاکنونی سازمانهای مدافعان حقوق بشر و آزادی بیان در جهان، در دفاع از حقوق و حیثیت زندانیان سیاسی ایران، خواستار حفظ هشیاری عمومی و تداوم این مبارزات تا آزادی کامل تمامی زندانیان حقیقتی - سیاسی ایران است.

پاریس، ۵ اردیبهشت ۱۳۸۱ - ۲۵ آوریل ۲۰۰۲

”کمیته اقدام برای آزادی زندانیان سیاسی - حقیقتی در ایران“

SP00062